

C?350/10. sz. ügy

Nordea Pankki Suomi Oyj

(a Korkein hallinto-oikeus [Finnország] által benyújtott elzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Elzetes döntéshozatal iránti kérelem – Hatodik héairányelv – 13. cikk, B. rész, d) pont, 3. és 5. alpont – Adómentességek – Átutalások és fizetések – Értékpapírokra vonatkozó ügyletek – Elektronikus üzenetküldési szolgáltatások pénzügyi intézmények számára”

Az ítélet összefoglalása

Adórendelkezések – Jogszabályok harmonizálása – Forgalmi adók – Közös hozzáadottértékadó-rendszer – A hatodik irányelvben meghatározott adómentességek – A 13. cikk B. része d) pontjának 3. és 5. alpontjában foglalt banki ügyletek

(77/388 tanácsi irányelv, 13. cikk, B. rész, d) pont, 3. és 5. alpont)

A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló 77/388 hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 3. és 5. alpontját akként kell értelmezni, hogy az e rendelkezésben foglalt hozzáadottértékadómentesség nem terjed ki az olyan, pénzügyi intézmények számára nyújtott elektronikus üzenetküldési szolgáltatásokra, mint amilyenek a SWIFT-szolgáltatások.

Mivel a SWIFT-szolgáltatások olyan elektronikus üzenetküldési szolgáltatások, amelyek egyetlen célja az adattovábbítás, közvetlenül nem biztosítják a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának említett 3. és 5. alpontjában nevesített egyik ügylet funkcióit sem, vagyis azokat, amelyek pénzeszköz, illetve értékpapírmozgásra irányulnak, és így nem is rendelkeznek azok sajátosságaival.

(vö. 34., 40. pont és a rendelkez? rész)

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2011. július 28.(*)

„Elzetes döntéshozatal iránti kérelem – Hatodik HÉA-irányelv – 13. cikk, B. rész, d) pont, 3. és 5. alpont – Adómentességek – Átutalások és fizetések – Értékpapírokra vonatkozó ügyletek – Elektronikus üzenetküldési szolgáltatások pénzügyi intézmények számára”

A C-350/10. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Korkein hallinto-oikeus (Finnország) a Bírósághoz 2010. július 12-én érkezett, 2010. július 8-i határozatával terjesztett elő

a **Nordea Pankki Suomi Oyj**

által indított eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: J.-C. Bonichot tanácselnök, K. Schieman, L. Bay Larsen, C. Toader (előadó) és E. Jaraši-nas bírák,

előtanácsnok: P. Cruz Villalón,

hivatalvezető: C. Strömholm tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2011. május 10-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Nordea Pankki Suomi Oyj képviselőjében L. Äärilä oikeustieteen kandidaatti,
- a finn kormány képviselőjében H. Leppo, meghatalmazotti minőségben,
- a belga kormány képviselőjében J.-C. Halleux, M. Jacobs és C. Pochet, meghatalmazotti minőségben,
- a német kormány képviselőjében T. Henze, meghatalmazotti minőségben,
- a görög kormány képviselőjében F. Dedousi, M. Germani és M. Tassopoulou, meghatalmazotti minőségben,
- az Egyesült Királyság Kormányának képviselőjében H. Walker, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében I. Koskinen és L. Lozano Palacios, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a előtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a előtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o., a továbbiakban: hatodik irányelv) 13. cikke B. része d) pontja 3. és 5. alpontjának értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Nordea Pankki Suomi Oyj (a továbbiakban: Nordea) társaság és a finn

adóhatóság között folyamatban lévő eljárásban terjesztették el? hozzáadottérték?adó (a továbbiakban: HÉA) visszaigénylésének elutasítása tárgyában.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A hatodik irányelv 2. cikke el?írja:

„A [HÉA] alá tartozik:

1. az adóalany által belföldön ellenszolgáltatás fejében teljesített termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás;

[...]”

4 A hatodik irányelv 13. cikkének B. pontja így rendelkezik:

„Az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül, az általuk meghatározott feltételek mellett a tagállamok mentesítik az adó alól a következ?ket, annak érdekében, hogy biztosítsák az ilyen mentességek megfelel? és egyértelm? alkalmazását, valamint, hogy megakadályozzák az adókijátszásokat, az adókikerüléseket és az esetleges visszaéléseket:

[...]

d) a következ? ügyletek

[...]

3. azon ügyletek, beleértve a közvetítést is, amelyek a betétekre, a folyószámlákra, a fizetésekre, az átutalási forgalomra, a követelésekre, a csekkekre és az egyéb forgatható értékpapírokra vonatkoznak, kivéve a követelésbehajtást [...];

[...]

5. azon ügyletek, beleértve a közvetítést is, de kivéve a kezelést és a letéti kezelést, amelyek részvényekre, gazdasági társaságokban vagy egyesületekben megtestesül? részesedésre, adóskötelezvényekre vagy egyéb értékpapírokra vonatkoznak, a következ?k kivételével:

– termékek feletti rendelkezési jogot megtestesít? okmányok,

– az 5. cikk (3) bekezdése szerinti jogok vagy értékpapírok;

[...]”

A nemzeti jog

5 Az 1994. december 29?i törvénnyel (1486/1994) módosított, a HÉA?ról szóló 1993. december 30?i törvény (Arvonlisäverolaki 1501/1993, a továbbiakban: AVL) 1. §?a (1) bekezdésének 1. pontja értelmében a gazdasági tevékenység keretében Finnországban értékesített áruk vagy szolgáltatások után az állam részére HÉA?t kell fizetni.

6 Az AVL 9. §?ának (1) bekezdéséb?l következik, hogy amennyiben a külföldi személy nem rendelkezik állandó finnországi székhellyel, és az AVL 12. §?ának (2) bekezdése alapján nem kérelmezte HÉA?alanyként történ? nyilvántartásba vételét, akkor az adót a külföldi személy által

Finnországban értékesített áruk vagy szolgáltatások után a vevő köteles megfizetni.

7 Az AVL 41. §-a értelmében a pénzügyi szolgáltatások értékesítése nem HÉA-köteles. E törvény 42. §-a (1) bekezdésének 4. és 6. pontja alapján a fizetési műveletek és az értékpapírokra vonatkozó ügyletek pénzügyi szolgáltatásnak minősülnek.

8 Az AVL 42. § (3) bekezdése előírja, hogy értékpapírokra vonatkozó ügyletnek minősül a részvények, az azokhoz hasonló értékpapírok, valamint a követelést megtestesítő és származtatott eszközök értékesítése, illetve közvetítése, ideértve a dematerializált értékpapírokat is.

Az alapügy és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

9 A Nordea a svédországi székhelyű Nordea Bank AB leányvállalata. Olyan kereskedelmi bankról van szó, amelynek tevékenysége kiterjed a lakossági és a vállalati ügyfélkörre is. Más banki tevékenységek mellett értékpapír- és devizakereskedelmet, illetve közvetítést folytat, befektetési szolgáltatásokat nyújt, valamint vagyionkezelési tevékenységet végez. A Nordea a Nordea-csoport által alkotott HÉA-csoport képviselője.

10 A Nordea szolgáltatásokat vásárolt a Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication – SWIFT SC-től (a továbbiakban: SWIFT), amely szervezetet több mint kétezer pénzügyi intézmény közös tulajdonában van, amelyek több mint kétszáz országban rendelkeznek székhellyel.

11 A SWIFT az egész világot behálózó elektronikus üzenetküldési szolgáltatást üzemeltet pénzügyi intézmények számára (a továbbiakban: SWIFT-szolgáltatások), amely lehetővé teszi, hogy több mint kilencezer bank, pénzügyi intézmény, értékpapírletétkezelő társaság és egyéb vállalati ügyfél egymás között szabványosított pénzügyi üzeneteket cseréljen a SWIFT által kifejlesztett számítógépes szoftver és a SWIFT kódolt nemzetközi adatátviteli hálózata segítségével. Az általa létrehozott és fenntartott adatátviteli hálózatnak köszönhetően a SWIFT végzi többek között a bankközi fizetésekre és az értékpapírügyletekre vonatkozó üzenetek feldolgozását. A SWIFT-tagsággal rendelkező pénzügyi intézmények saját számítástechnikai berendezéseiken keresztül egy különleges SWIFT-csatlakozás („gateway”) útján kapcsolódnak a hálózathoz. E szolgáltatások igénybevételéhez a SWIFT előírja az általa előzetesen jóváhagyott számítástechnikai eszköz használatát.

12 A bankközi fizetési forgalmat nemzeti és nemzetközi fizetésekre lehet felosztani. A SWIFT-szolgáltatásokat főként a nemzetközi fizetésekre használják, de folyamatosan növekszik a nemzeti fizetések aránya.

13 A kérdést előterjesztő bíróság szerint a bankközi fizetéseket érintő üzenettovábbítási folyamat úgy néz ki, hogy amennyiben üzenetet küldenek a SWIFT-hálózatba, akkor a küldő bank megkapja az első átvételi igazolást („acknowledgement”) arról, hogy az üzenetet a SWIFT általi feldolgozásra átvették. E formalitással veszi kezdetét a SWIFT pénzügyi felelőssége aziránt, hogy a szóban forgó üzenetet továbbítja, és hogy a műveletet az üzenetnek megfelelően végrehajtja. A szóban forgó üzenetben feltüntetett megbízás azt követően válik visszavonhatatlanná, hogy az első átvételi igazolás megérkezett. Amint a fogadó bank a SWIFT-rendszer felé igazolja ezen üzenet átvételét, megszűnik a SWIFT felelőssége a tranzakció végrehajtásáért. A SWIFT ezzel egy időben a megbízó banknak igazolást küld az üzenet kézbesítéséről.

14 A fenti fizetési műveleteken kívül a SWIFT-szolgáltatásokat a határokon átnyúló értékpapírügyletek lebonyolítása során is használják. A kérdést előterjesztő bíróság szerint csak az nyújt védelmet harmadik személyekkel szemben, ha a részvényeket SWIFT-szolgáltatások

segítségével lekönnyvelik az ügyfél értékpapírszámláján, noha az értékpapírok feletti tulajdonjog már az ügylet teljesítésének időpontjában átszáll. A SWIFT felelőssége az értékpapírügyletekkel kapcsolatos üzenetek tekintetében hasonló, mint a bankközi fizetési forgalom kapcsán ismertetett felelősség.

15 A SWIFT a banktitok védelme érdekében csak a SWIFT-üzenetek azon adatmezőit nyithatja meg és képes megnyitni, amelyek annak megállapításához szükségesek, hogy az üzenetek megfelelnek az üzenettovábbítási szabványoknak.

16 A Nordea SWIFT-szolgáltatásokkal, SWIFT-csatlakozással és annak fenntartásával kapcsolatos kiadásai a 2001-es üzleti évben 1 999 559,96 eurót tettek ki. Ezen összeg után fordított adózás alapján 439 903,19 euró HÉA-t fizetett.

17 A Konserniverokeskus (kiemelt adózók hivatala) 2006. február 22-i határozatával elutasította a Nordea által a 2001-es üzleti év vonatkozásában benyújtott HÉA-visszaigénylést. A kérelem a SWIFT-szolgáltatások után 2001 decemberében megfizetett HÉA-ra vonatkozott.

18 A Nordea a Helsingin hallinto-oikeushoz (helsinki közigazgatási bíróság) fordult, és kérte a Konserniverokeskus határozatának megsemmisítését, valamint a fordított adózás alapján a SWIFT-szolgáltatások után megfizetett HÉA visszatérítését.

19 A Helsingin hallinto-oikeus 2008. február 29-i határozatával – a hatályos nemzeti jogi rendelkezésekre, a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 3. alpontjára, valamint a C/2/95. sz. SDC-ügyben 1997. június 5-én hozott ítéletre (EBHT 1997., I/3017. o.) hivatkozva – elutasította a Nordea keresetét.

20 A Nordea ezen utóbbi határozat ellen fellebbezést nyújtott be a Korkein hallinto-oikeushoz, amely úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni a [hatodik irányelv] 13. cikke B. része d) pontjának 3. és 5. alpontját, hogy a pénzügyi intézmények közötti fizetési forgalom és értékpapírügyletek lebonyolítása során igénybe vett – a jelen végzés 1. pontjában ismertetett – SWIFT-szolgáltatások mentesek a HÉA alól?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

Előzetes észrevételek

21 Mielőtt megvizsgálnánk az olyan SWIFT-szolgáltatásokra vonatkozó esetleges adómentesség jogalapját, mint amelyek az alapügyben szerepelnek, meg kell állapítani, hogy a SWIFT-szolgáltatások – nem vitatottan – a hatodik irányelv hatálya alá tartoznak, mivel ezen irányelv 2. cikkének 1. pontja értelmében ellenszolgáltatás fejében teljesített szolgáltatásnyújtásnak minősülnek, tekintettel arra, hogy a pénzügyi intézményi ügyfelek és a SWIFT között jogviszony áll fenn, és az a díj, amelyet a SWIFT az ügyfeleitől kap, az a vállalkozás által nekik nyújtott szolgáltatások tényleges ellenértékét képezi (lásd ebben az értelemben a C/540/09. sz. Skandinaviska Enskilda Banken ügyben 2011. március 10-én hozott ítélet [az EBHT-ban még nem tették közzé] 18. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

22 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a hatodik irányelv 13. cikkében elírt adómentességek az uniós jog autonóm fogalmainak minősülnek, amelyek célja annak elkerülése, hogy a HÉA-rendszer alkalmazása tagállamonként eltérjen (lásd a fent hivatkozott Skandinaviska Enskilda Banken ügyben hozott ítélet 19. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

23 Arra is emlékeztetni kell, hogy a hatodik irányelv 13. cikkében foglalt adómentességek leírására használt kifejezéseket szigorúan kell értelmezni, mivel ezek kivételt jelentenek a físzabályhoz képest, miszerint az adóalany által ellenszolgáltatás fejében teljesített minden szolgáltatásnyújtás után HÉA-t kell fizetni (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Skandinaviska Enskilda Banken ügyben hozott ítélet 20. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

A SWIFT-szolgáltatások HÉA-mentessége

24 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a nyújtott szolgáltatások akkor minősülnek a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 3. és 5. alpontja szerinti adómentes ügyleteknek, ha azok átfogóan értékelve önálló egységet alkotnak, és arra irányulnak, hogy ellássák az e rendelkezésben leírt egyik szolgáltatás jellemző és annak lényegéhez tartozó funkcióit. Az ezen irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 3. alpontja szerinti átutalásokra vonatkozó ügyletek esetében követelmény, hogy a nyújtott szolgáltatás pénzmozgással járjon, és változást eredményezzen a jogi és pénzügyi helyzetben. Az említett irányelv szerinti adómentes szolgáltatást meg kell különböztetni az olyan pusztán dologi vagy technikai jellegű szolgáltatásnyújtástól, mint amilyen például a számítástechnikai rendszer banki rendelkezésre bocsátása. E célból a nemzeti bíróságnak különösen a szolgáltatást nyújtó személy bankokkal szembeni felelősségét, pontosabban pedig azt a kérdést kell tisztáznia, hogy e felelősség csak technikai szempontokat érint-e, vagy kiterjed az ügyletek jellemző és lényegi elemeire is (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott SDC-ügyben hozott ítélet 66. pontját, valamint a C-235/00. sz. CSC Financial Services ügyben 2001. december 13-án hozott ítélet (EBHT 2001., I-10237. o.) 25. és 26. pontját).

25 A Bíróság azt is kimondta, hogy az átutalás olyan ügylet, amely valamely pénzösszegnek az egyik bankszámláról a másikra történő áthelyezésére irányuló megbízás teljesítéséből áll. Különösen az jellemzi, hogy változást idéz elő egyrészel a megbízást adó személy és a kedvezményezett közötti, másrészel pedig az e személyek, illetve a bankjuk közötti, valamint adott esetben a bankok közötti jogi és pénzügyi helyzetben. Továbbá az ügylet, amely e változást előidézi, maga a számlák közötti pénzmozgás, annak okától függetlenül (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott SDC-ügyben hozott ítélet 53. pontját).

26 Ezenkívül a Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 3. alpontja szerinti átutalási és fizetési ügyletekre vonatkozó elemzés físzabály szerint és értelemszerően érvényes a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 5. alpontja szerinti értékpapírügyletekre is (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott CSC Financial Services ügyben hozott ítélet 27. pontját, valamint a fent hivatkozott Skandinaviska Enskilda Banken ügyben hozott ítélet 33. pontját).

27 Így nincs akadálya annak, hogy a pénzügyi intézmények ügyfeleivel közvetlen kapcsolatban nem álló, külső szolgáltatókra bízott szolgáltatások mentesüljenek a HÉA alól (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott SDC-ügyben hozott ítélet 59. pontját), feltéve ha e szolgáltatások átfogóan értékelve önálló egységet alkotnak, és arra irányulnak, hogy ellássák a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 3. és 5. alpontjában nevesített ügyletek jellemző és lényegi funkcióit.

28 Ahhoz, hogy megítélhessük, hogy a SWIFT-szolgáltatások megfelelnek-e ennek a követelménynek, meg kell vizsgálni, hogy egyrészt-e a szolgáltatások nyújtása olyan jogi és pénzügyi változásokat eredményezhet-e, amelyek hasonlóak azokhoz a változásokhoz, amelyeket a bankközi fizetések vagy maguk az értékpapírügyletek idéznek elő, másrészt-e pedig, hogy a SWIFT ügyfeleivel szemben viselt felelőssége csak technikai szempontokat érint-e, vagy kiterjed az említett pénzügyi műveletek jellemző és lényegi elemeire is.

29 Az első szemponttal kapcsolatban a Nordea egyrészt úgy érvel, hogy a gyakorlatban képtelenség SWIFT-szolgáltatások nélkül lebonyolítani a nemzetközi fizetéseket és a határokon átnyúló értékpapírügyleteket, másrészt pedig csak az értékpapíroknak az ügyfél értékpapírszámláján történő lekönyvelése nyújt védelmet harmadik személyekkel szemben, még akkor is, ha a részvények tulajdonjoga már az ügylet teljesítésének időpontjában, a SWIFT-rendszerbe küldött üzenetek továbbítása előtt átszáll, így e szolgáltatások magától értetődően befolyásolják a pénzügyi intézmények, valamint ügyfelek jogi és pénzügyi helyzetét.

30 Ugyanakkor, amint a kérdést előterjesztő bíróság, valamennyi észrevételt benyújtó tagállam, valamint az Európai Bizottság is jelezte, és anélkül, hogy ezt a Nordea vitatta volna, a SWIFT-szolgáltatások olyan elektronikus üzenetküldési szolgáltatások, amelyek segítségével kódolt formában és megbízhatóan fizetési megbízásokat és értékpapírügyletekre vonatkozó megbízásokat továbbítanak az egyik pénzügyi intézményből a másikba, miközben a SWIFT nem fér hozzá az így továbbított üzenetek közvetlen tartalmához.

31 Még ha feltételezzük is, hogy a SWIFT-szolgáltatás, amint a Nordea állítja, több üzletágban is nélkülözhetetlen, és az egyedül szóba jöhető megoldás, önmagában abból a körülményből, hogy valamely adómentes ügylet egyik eleme nélkülözhetetlen a teljesítéshez, nem vonható le az a következtetés, hogy az ezen elemnek megfelelő szolgáltatás adómentes (a fent hivatkozott SDC-ügyben hozott ítélet 65. pontja).

32 Az sem vitatott, hogy noha a pénzáttalási megbízásokat vagy bizonyos értékpapírügyletek teljesítésére irányuló megbízásokat biztonsági okokból a SWIFT által jóváhagyott számítástechnikai rendszeren keresztül kell továbbítani, e pénzeszközök, vagy adott esetben ezen értékpapírok tekintetében a tulajdonjog átruházást kizárólag és közvetlenül a pénzügyi intézmények bonyolítják a saját ügyfelekkel szemben fennálló jogviszony keretében.

33 A jelen ítélet 24–26. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból az is kitűnik, hogy azok a jogi és pénzügyi változások, amelyek alapján valamely ügylet HÉA-mentesnek minősülhet, csakis a pénzeszközök vagy értékpapírok feletti tulajdonjog tényleges vagy feltételes átruházásából eredhetnek, anélkül hogy szükséges lenne, hogy az így teljesített ügylet harmadik személyekkel szemben érvényesíthető legyen.

34 Következésképpen a SWIFT-szolgáltatások, mivel olyan elektronikus üzenetküldési szolgáltatások, amelyek egyetlen célja az adattovábbítás, közvetlenül nem biztosítják a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 3. és 5. alpontjában nevesített egyik ügylet funkcióit sem, vagyis azokat, amelyek pénzeszköz?, illetve értékpapírmozgásra irányulnak, és így nem is rendelkeznek azok sajátosságaival.

35 A második szemponttal kapcsolatban a Nordea el?adja, hogy a SWIFT igen széles kör? gazdasági felel?ssége a pénzügyi üzenetek pontos és kódolt továbbításáért, amely káreseményenként legfeljebb évi 75 millió euróig, illetve éves szinten legfeljebb 150 millió euróig terjed, valamint az, hogy a SWIFT jótáll a pénzmozgások szabályos lebonyolításáért, azt jelenti, hogy a SWIFT-szolgáltatások nem tisztán technikai jelleg?ek.

36 Ugyanakkor a SWIFT felel?sségével együtt járó pénzügyi következmények súlya nem lehet releváns annak megítélése során, hogy e felel?sség kiterjed?e az alapügybeli pénzügyi m?veletek jellemz? és lényegi elemeire.

37 Ezenkívül – amint a belga kormány is jelezte – a SWIFT honlapján elérhet? 2010. január 1?jei SWIFT általános szerz?dési feltételek („Swift General Terms and Conditions”) 4. pontja szerint e vállalkozás szerz?déses kötelezettségei csupán az üzenetküldési szolgáltatások technikai részére, így különösen a szoftvertelepítésre, ?aktiválásra, ?csatlakoztatásra, ?karbantartásra és a szoftverlicenciákra korlátozódnak, ennél fogva a SWIFT felel?ssége csak arra terjed ki, hogy a pénzügyi üzeneteket a jóváhagyott számítástechnikai rendszeren keresztül megfelel?en továbbítja.

38 Ezért – amint a jelen ítélet 34. pontjából levont következtetés is mutatja, és valamennyi észrevételt benyújtó tagállam, valamint a Bizottság is állította – a SWIFT szerz?déses felel?ssége a Nordeával szemben kizárólag arra a kötelezettségre terjed ki, hogy garantálja a továbbított adatok biztonságát és sértetlenségét, valamint hogy orvosolja azt az esetleges sérelmet, amelyet a hibás vagy késedelmes adattovábbítás idéz el?.

39 Ebb?l következ?en meg kell állapítani, hogy az alapügyben a SWIFT felel?ssége technikai szempontokra korlátozódik, és nem terjed ki az alapügybeli pénzügyi m?veletek sajátos és lényegi elemeire.

40 A fenti megfontolások alapján a feltett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 3. és 5. alpontját akként kell értelmezni, hogy az e rendelkezésben foglalt HÉA?mentesség nem terjed ki az olyan SWIFT-szolgáltatásokra, mint amelyek az alapügyben szerepelnek.

A költségekr?l

41 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vev? felek számára a kérdést el?terjeszt? bíróság el?tt folyamatban lév? eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekr?l. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthet?k meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következ?képpen határozott:

A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó?rendszer: egységes adóalap?megállapításról szóló, 1977. május 17?i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 3. és 5. alpontját akként kell értelmezni, hogy az e rendelkezésben foglalt hozzáadottértékadó?mentesség nem terjed ki az olyan, pénzügyi intézmények számára nyújtott elektronikus üzenetküldési szolgáltatásokra, mint amelyek az alapügyben szerepelnek.

Aláírások

*Az eljárás nyelve: finn.